

PRITOŽBA ZARADI TOVORNJAKOV

Življenje za stanovalce hiš okoli parkirnega prostora VEKTOR-ja pri stadionu OLIMPIJE postaja neudržljivo. Ni in ni konca nenehnemu hrupu, ki ga povzročajo tovorna vozila v času, ki ga delovni človek nujno potrebuje za počitek in spanje. Tako stanje traja že več let in je neznosno predvsem v zimskem času. Letos pa se tako stanje nadaljuje tudi v letni čas.

Ni treba poudarjati, kako kvarno vpliva stalen hrup na zdravje ljudi, pa četudi se nekateri temu privadijo in jih ne moti v spanju. Ker pa je hrup najhujši ravno v zgodnjih jutranjih urah ko spanec ni tako trden, moti verjetno vsakogar. Lahko si mislimo razpoloženje delovnega človeka v času ko bi moral spočit začeti svoj delovni dan.

Večini soferjev je edino prenočišče kabina tovornjaka. V zimskem ča-

su ko pritisne mraz vključujejo motorje, da jim dajejo toploto. Ti v glavnem »brnijo« celo noč, eni tišje drugi glasneje odvisno od tega koliko so iztrošeni oziroma kakšna je izrabljenost izpušnih cevi tovornjaka. Nekateri hočejo varovati z gorivom pa ponoči motorje ugašajo, toda ko jim postane hladno zopet vključijo motorje in hočejo na mah ogreti kabino s tem, da tiščijo plin do kraja.

Soferji tovornjakov, ki so naloženi, želijo zgodaj zjutraj na pot ali pa želijo biti čimprej na vrsti za raskladanje pri podjetjih v Ljubljani in okolici. Ti soferji vžigajo motorje že pred 6. uro zjutraj. Motorje želijo čimprej ogreti za požnjo oziroma napolniti zrak za zaviranje pri čimer močno in menjaje pritiskajo na plin. V takem primeru je dovolj samo eno vozilo, da prebudi vso bližnjo okolico.

Mnogi stanovalci so lahko veseli, če se jim delovni čas začne ob 6. uri zjutraj ker se tako čimprej rešijo tega hrupa. Ostalim pa, ki lahko ležijo dalj ker imajo dopust ali so bolehní, pa je jutranje spanje prava agonija. Ni treba omenjati otrok, ki želijo spati vsaj do 7. ure zjutraj. Hrup

nam ne prizanaša niti ob sobotah, nedeljah in praznikih saj se vedno najde kakšno vozilo, ki poskrbi za občasnó ali pa nenehno »spremljavo« našega počitka. Največkrat za to poskrbijo nekateri privatni prevozniki, ki tu stalno parkirajo in izkoriščajo proste dneve za popraviljanje svojih vozil.

Pri vsem tem o smradu, izpušnih plinih in onesnaženem okolju niti ne bi govorili, čeprav tudi tega ne moremo lahko prenašati. V zadnjem letu se parkirni prostor nikdar ne polniva z lužino tako, da se za vozili, ki prihajajo in takoj obračajo na parkirnem prostoru, valijo oblaki prahu. Nad prahom se stalno pritožujejo tudi uslužbenci bencinske črpalke na Samovi, ki zaradi tega delajo v nemogočih pogojih. Nobena intervencija za polivanje z lužino ne zaleže. Pesek in prah s parkirnega prostora so vozila prenesla tudi na Vodovodno cesto, da ta v zgornjem delu ni dosti boljša od makadamske.

Kaj storiti? Vsekakor tega ne moremo več prenašati zato je treba nekaj ukreniti. Ne moremo se zadovoljiti z obljubami, ki jih beremo ali poslušamo z raznih strani že nekaj let, češ da bo »Snaga«

sedaj Komunalno podjetje Ljubljana, zgradilo parkirni prostor ob Nemški cesti in drugih vpadnicah, kamor naj bi se preselili tudi tovornjaki iz Vodovodne ceste. Ti obeti se verjetno še dolgo ne bodo izpolnili. Parkirni prostor, ki se gradi ob Nemški cesti, bo vsekakor premajhen. Pa tudi ko bo zgrajen, kdo bo prisilil tovornjake, da gredo na ta prostor, ko pa imajo soferji na Vodovodni cesti svoje predstavnitvo.

Kako drugače rešiti ta pereč problem?

Teško do kaj kmalu priganiti soferje s tovornjaki s sedanjega parkirnega prostora pri stadionu, zato jih bo treba še nekaj časa prenašati, saj poč morajo tudi oni imeti nekje svoj prostor. Razumemo, da so tudi soferji delovni ljudje ki si dokaj trdo služijo svoj kruh.

Toda zakaj naj ne bi k redu na parkirnem prostoru ob stadionu pripomogli prevozní podjetje, katerega vozila tukaj parkirajo. Teh podjetij je mnogo in stroški, če bi se delili, bi bili minimalni. Podjetja bi pripomogla predvsem s tem, da bi prispevala sredstva za uvedbo redne čuvske službe. Čuvaji bi lahko

skrbeli za red na parkirnem prostoru podnevi in ponoči. Razporejali bi vozila vsaj na srednjo parkirnega prostora, če že morajo imeti prižgane motorje preko noči. Ne bi jih pustili parkirati na rabu parkirnega prostora ali na sami Vodovodni cesti kot je sedaj skoraj stalni običaj. Pozimi, ko zapade sneg, pa lahko takoj poskrbijo za čiščenje parkirnega prostora, saj sedaj ob snegu nastane na Vodovodni cesti pravcata zmeda. Čuvaji bi soferje lahko v nomer opozarjali naj ponoči ne povzročajo hrupa in tako kajno nočnega miru. Prav tako bi jih opozarjali tudi ob sobotah in nedeljah, ko hrup večkrat ni nič manjši.

Čuvaji bi skrbeli za red in snago. Po potrebi bi soferjem pomagali preskrbeti tudi prenočišča, kamor bi se soferji lahko napotili takoj po prihodu v mesto. Prav tako bi bile »sanitarije« v poslovalnici VEKTOR-ja tudi čez noč dostopne in nim ne bi bilo treba opravičevati svoje potrebe na parkirnem prostoru ali bližini: okolici kot doslej. Na parkirnem prostoru je vsak dan več vozil zato bi bila uvedba redne in neprekinjene čuvske službe nujna. Čidimo se, da

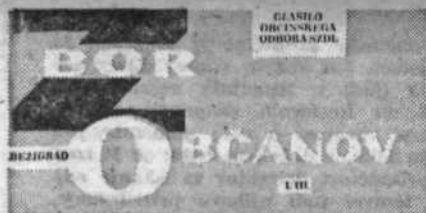
podjetja niso uvedla te službe že doslej. V zadnjem času sploh ni opaziti, da bi kdo vzdrževal parkirni prostor, saj je v neudržljivem stanju, čeprav je bil pred leti lepo urejen.

Kot je razvidno iz tega kar smo navedli, predlagamo zelo realno in nebolečo rešitev za podjetja, ki parkirni prostor uporabljajo. Vsekakor je treba čimprej načrtovati preselitev, saj je tak parkirni prostor pereč problem za celo Ljubljano, ker se lokacijsko tako močno zajeda v središče in na tako prometnih cestah kot sta Titova in Samova zelo resno ogroža promet; toliko bolj, ko morajo vozila, ki izpeljejo iz parkirnega prostora, kršiti prometni znak OBVEZNO ZAVIJANJE V DESNO.

Pričakujemo, da bodo odgovorni občinski organi takoj poskrbeli za predlagano minimalno rešitev našega problema in nam vsaj delno olajšali neudržljive življenjske razmere.

S kopijo tega pisma obveščamo vse ostale organe, za katere smatramo, da jih opisani problem zadeva in pričakujemo tudi njihove akcije. Prizadete družine po priloženem seznamu:

BEŽIGRAD PRED DESETIMI LETI

JUNIJ 1964.

PORAST PROIZVODNJE

»Kljub zastojem v prvih mesecih leta, ki so nastopili zaradi pomanjkanja električne industrije, je bil fizični obseg proizvodnje industrijskih podjetij konec aprila za 22% večji kot v istem razdobju lanskega leta. S tem pa se je močno približal predvidevanjem družbenega plana, ki računa s 24% povprečjem industrijske proizvodnje. Skladno s temi dosežki je tudi izpolnjevanje plana, ki je bil konec aprila izpolnjen s 26%. Doseženi rezultati nam, glede na zelo težavne pogoje v začetku leta dajejo zagotovilo, da bodo predvidevanja plana do konca leta izpolnjena in tudi presežena.«

ANALIZA JAVNE PREHRANE

»Svet za turizem in gostinstvo je sestavil obširno analizo javne prehrane v gostinstvu bežigradske občine. Ugotovili so, da za Bežigradom 5 gostinskih obratov redno prehranjuje svoje abonente, obstoji pa še en servis stanovanjske skupnosti, sedem delavsko uslužbenških restavracij in menz in en obratni bife.

Gostinski obrati imajo zmogljivost 6.100 obrokov in 570 sedežev, delavsko uslužbenške restavracije pa imajo 620 sedežev in zmogljivost 3.335 obrokov.«

OBISK IZ ZAGREBA

»Že nekaj let imajo krajevne skupnosti naše občine stike s krajevnimi skupnostmi iz občine Medveščak v Zagrebu. Redno vsako leto izmenjajo mnenja o problemih dela krajevnih skupnosti. Zadnje dni maja so predstavniki koordinacijskega odbora občine Medveščak vrnili obisk bežigradskim skupnostim. Med dvodnevnimi razgovori so izmenjali mnenja predvsem o vsebini statutov, organizaciji servisov, finančnem poslovanju, zlasti pa o samoupravljanju v

servisih in o odnosih z občino. Njihova mnenja so se sicer v marsičem razlikovala, kljub temu pa bodo ugotovitve s tega srečanja koristile enim in drugim pri delu.«

KROS NA ČRNUČAH

»Na livadah okrog tovarne Elma v Črnučah je Partizan Črnuče organiziral kros, ki se ga je udeležilo 131 tekmovalk in tekmovalcev, razdeljenih v osem skupin. Zmagovalci so bili: pionirke (do 11 leta starosti) — Metka Čas, pionirji (do 11 leta starosti) — Pečnik, pionirke (do 12 leta starosti) — Breda Stebej, pionirji (do 12 leta) — Marjan Predanič, pionirke (do 14 let) — Zlata Lončar, pionirji (do 14 leta) — Samo Semole, mladinke: Malči Pečjak, mladinci — Velentin Kristan.«

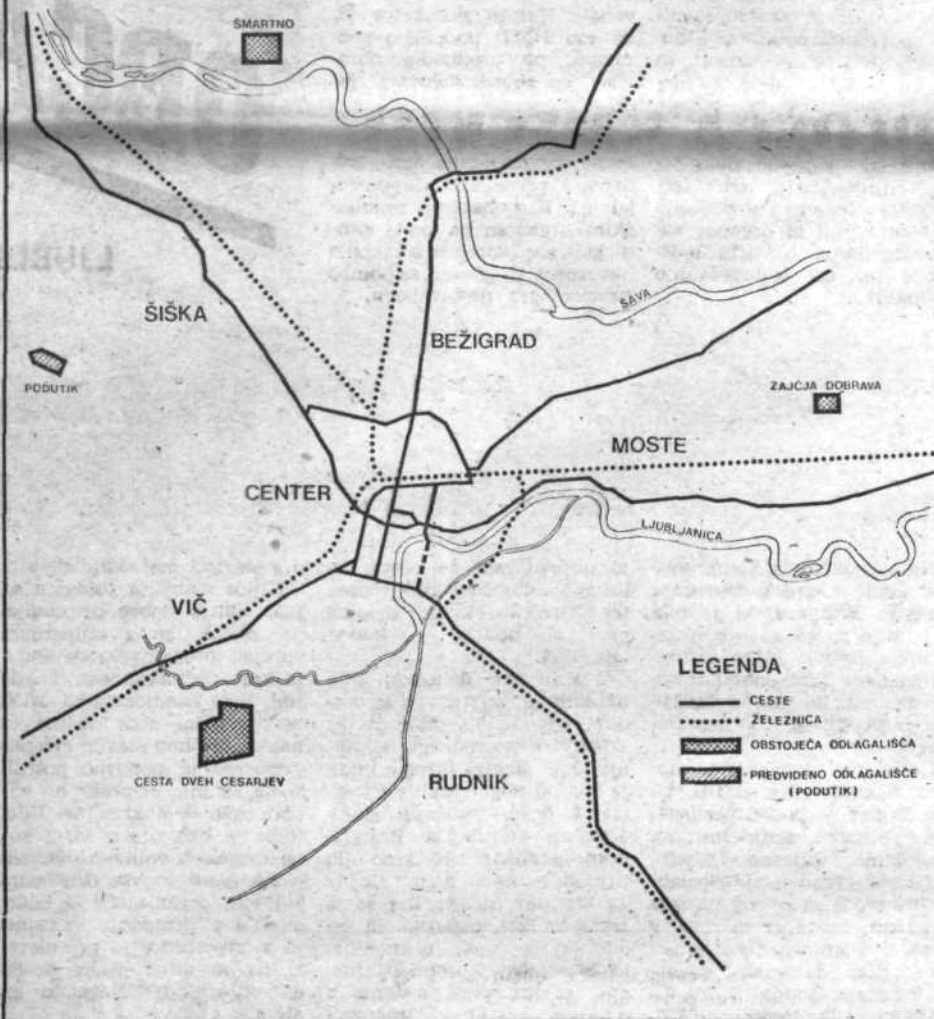
PREPREČITI 4. IZMENO

»Letos je okrog šolstva zavel ostrejši veter. Nič več ni samo razmišljanja, kaj bo, ko se bo število otrok tako povečalo, da bo marsikoga bolela glava. To se je letos že zgodilo. Vemo, da moramo takoj zgraditi šolo z najmanj 20 učilnicami, da bi se tako le za kratek hip izognili vse več tretjim izmenam. Za novo šolo je potrebno 500 milijonov din, sedanjí podatki o naravnem prirastku in doseljivanju novih družin za Bežigradom in s tem seveda tudi otrok pa neizmotljivo kažejo, da bo potrebno vsako leto tja do leta 1970 zgraditi novo osnovno šolo. In šola stane letos skoraj 500 milijonov din; koliko bo stala prihodnje leto pa ne ve nihče.«

TISOČ NOVIH KNJIG

»Bežigradska knjižnica je bila ustanovljena leta 1955. Od tedaj pa do letošnjega leta se je nabralo na polih knjižnice več kot 12.000 najrazličnejših knjig, med njimi tudi več kot tisoč v tujih jezikih. Knjižnica je tudi bogato založena z novjšimi knjigami domačih in tujih avtorjev, saj so samo lani nabavili 1.476 novih knjig. Knjižnico je obiskalo skoraj 7.000 Bežigradčanov, ki so si izposodili 60.000 knjig. To je za tako knjižnico precejšen obisk, zato pa jo že duše prostori. Knjižnica bi nujno potrebovala večji prostor, da bi bil lahko mladinski oddelk posebej, oba oddelka pa bi bila urejena tako, da bi imeli vsi, ki si knjige sposojajo, prost dostop.«

ODLAGALIŠČA SMETI V LJUBLJANI

sodoben ženski tehnik

oglašujte v dnevniku

DELO